

Gosposia

MARIA KONOPNICKA

Gospoia

Ach, Stasińku mój złoty,
Co też ja mam roboty!
Czy uwierzysz, kochanie,
Że mi czasu nie stanie?

Ledwie oczy otworzę,
Słucham — świergot na dworze,
A na okno mi spada
Głodnych wróbli gromada.

Ani, ani się ruszyć:
Zaraz bułkę im kruszyć,
Zaraz godzić ich swary.
Taki naród ten szary!

Wyjdę, wyjrzę — przed domem
Stoi z gardłem łakomem
Żóraw, ślepy nieboże,
Już nic widzieć nie może.

Żóruś, Żóruś, biedaku! —
Masz tu grochu w przetaku,
Masz tu wody miseczkę,
Podjedz sobie troszeczkę!

Żóraw głos mój rozumie,
I dziękuje, jak umie: —
Krruu!... Krruu!... krzyczy, co znaczy:
— Niech mi panna przebaczy!

Ledwie odszedł, w te pędy
Leci kokosz z swej grzędę,
I prowadzi kurczęta,
Gdacząc, jakby najęta.

Kokosz lśniaca i czarna,
Wiem ja dobrze, chce ziarna,
A dla dzieci chce prosa,
Oczkiem strzela zukosa...

Ha! Niełatwo to będzie:
Trza do Pawła w orędzie,
Kiedy poślad odmierza
Dla szafarki z śpichlerza...

Mój Pawelku! Mój stary!
Dajże prosa z pół miary,
To nasypię dla kurki,
Co ma żółte pazurki!...

Stary Paweł marudzi:
— Ej, panienska bo nudzi!
I nie warta ta czarna,
Co już zjadła nam ziarna!

Niby gderze i stęka:
— Ej, jak nudzi panienska! —
Niby siwy wąs szczypie,
Ale prosa nasypie!

Zbędę jednej hołoty,
A tu insze kłopoty!
Jabłka lecą z jabłoni:
Hej! kto pierwszy dogoni?

Biorę fartuch Małgosi,
Co od święta go nosi,
Raz! dwa! I już fartuszek
Pełen ślicznych jabłuszek...

Myślisz, że je zjem może?
Ale, gdzież tam! broń Boże!
Do jednego je kładę
W skrzynię, albo w szufladę.

A dopieroż w śpiżarni!
To rozpostrzyj, to zgarnij,
Licz słoiki na półce,
Dogódź każdej gomółce.

Przebierz groszek łuskany,
Odpędź muszki z śmietany,
Miej o wszystkim staranie,
To nie żarty, mój panie!

Myszka! Tuś mi, psotnico,
Wczoraj w mleko z donicą,
A dziś wpadłaś w pułapkę?
Na słoninkę masz chrapkę?

Ale ci się nie uda!
Zatrzasnęła się buda...
Trzeba wołać Franciszka:
— Myszka! W łapce jest myszka!

Lecę, biegnę, uciekam...
Ani chwilki nie zwlekam.
Ach, Stasińku mój złoty,
Co też ja mam roboty!

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/gospoia/>

Tekst opracowany na podstawie: Maria Konopnicka, *Poezje dla dzieci do lat 10, część II*, Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa 1922.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonała Paulina Choromańska, a korektę ze źródłem wikiskrybowie. Dofinansowano ze środków ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopec, Paulina Oltusek.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przełącz 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przełącz darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.